

[Rager.]

fremSATTE Forslaget. Dengang forelaa der en Situation, som i og for sig er ganske parallel med Situationen her ved Valutalovens Behandling, idet Regeringen dengang maatte kræve et Statslaan, og Regeringen her, som jo sidder parlamentarisk, maa kræve en Valutalov. Det forekommer mig ogsaa, at Venstre, selv om det lød lidt anstrengt, dog ogsaa istemte Raabene om det Valg, der nu har fundet Sted, og jeg kan dog ikke rigtig tænke mig, at Venstre har istemt disse Raab, uden at Meningen var, at man vilde bøje sig for Udfaldet. Naar det ærede Medlem Hr. Krag saa siger: Ja, men vi er kun bundne af vor Overbevisning, og ikke af, hvad Vælgerne foreskriver, saa skal jeg hertil sige, at jeg troede, at det var det gamle Venstres Overbevisning, at i det Øjeblik et Flertal havde udtalt sig og udtalt sig saa bestemt, som Tilfældet er her, saa bøjede man sig. Saa bliver det ens principielle politiske Overbevisning, der bliver den afgørende ved Afstemningen i Landstinget, og ikke det, som da maa blive det subsidiære: ens Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Selvfølgelig kan ingen af de Herrer, hverken den socialdemokratiske Ordfører (Hans Nielsen) eller det ærede Medlem Hr. Rager fremføre noget som helst positivt mod den Definition af Parlamentarismen i Danmark, som jeg her har givet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen taler om Venstres gamle Stilling og J. C. Christensens Talen om Respekt for Valgdagen, men det ærede Medlem ved jo særdeles vel, hvad der dengang var Tale om. Det var Højreministeriernes Tilsidesættelse af Parlamentarismen, som baade Socialdemokrater og vi forstaa det: den Parlamentarisme, der giver sig Udtryk i Folketingsflertallets Bestemmelsesret over Regeringens Farve og dets afgørende Indflydelse paa Finansloven. Det var det, der krævedes af J. C. Christensen, og det er det samme Krav, som vi staaar bag ved. Men selvfølgelig kunde det ikke falde J. C. Christensen ind paa noget Tidspunkt at lægge den Betydning ind i disse Ord, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu søger at lægge ind deri. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Hvornaar har det ærede Medlem tidligere udvist Respekt for Valgdagen i den Betydning, hvori han nu kræver den af os? Hvad var det for en

Respekt for Valgdagen, de Herrer viste fra 1920—24? Hvad var det for en Respekt for Valgdagen, de Herrer viste fra 1926—29, da de i begge Perioder stod i den voldsomste Opposition og ved alle Lejligheder brød sig fuldkommen fejl om, hvad et Flertal her i Folketinget mente om denne eller hin Sag.

Det ærede Medlem Hr. Rager pegede i denne Forbindelse paa Landstingets Stilling den 28. Februar 1919. Hertil siger jeg: Landstinget er suverænt i saa Henseende. Da man stod over for den Situation, som dengang forelaa, da Regeringen, uden at Rigsdagen havde nogen som helst Viden derom, havde formøbet 150 Mill. Kr., som nødvendigvis maatte laanes, formøbet dem i Ly af 7. August-Loven, saa erklærede Landstinget, at hvis et Folketingsflertal billigede, at 7. August-Loven vedvarende blev opretholdt, saa vilde man bøje sig. Jeg vil sige til den høje Regering, at den kunde jo have ønsket Landstingets Stilling i denne Sag, hvis den havde ønsket det. Den kunde jo have fremsat sit Valutaforslag den 1. Oktober, ført det igennem Tingene og, hvis det var strandet i Landstinget, have sikret sig Landstingets Stilling i det Tilfælde, Regeringen skred til en Folketingsopløsning. Men Regeringen undlod dette og jagede Rigsdagen ud til Valg paa det ganske løse Grundlag, som dette Valg blev afholdt paa. De Herrer maa derfor undskyldte: Vi maa tilbagevise en Paastand af den Art, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen her har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Rager vil, naar han faar Fortrykket, opdage, at han den første Gang har henvist til et Brev i Mandags og sidste Gang til et Brev i Gaar. (Rager: Undskyld, det var en Fortalelse sidste Gang; det var Mandag). Tak, men det er jo lidt vanskeligt at vide, hvad det ærede Medlem mener, naar han ikke selv er rigtig klar over det. Jeg ved i det hele taget ikke, hvad denne Diskussion skal til. Nu har jeg 3 Gange anmodet det ærede Medlem om nøje at præcisere, hvad det er, han sigter til. Hvis det er en bestemt Branche-forening, der har svaret, synes jeg, det ærede Medlem skulde redegøre for, hvilken Branche-forening det er. Men i det hele taget forekommer det mig, at det her drejer sig om rent interne Forhold, og jeg synes, at denne Diskussion skulde det ærede Medlem forelægge til et andet Sted.